

Herger Ede: Az ördögcsúcs

Ha Palkonya központjában állva délre a hegy felé nézünk, akkor a vasútállomás feletti hegy mögött egy fekete hegygerincet látunk két csúccsal az ég felé meredni. Ennek a hegynek meredek oldalát sűrű erdő borítja, melyben különböző fafajták találhatók. De fent a két csúcs körül és a hegygerinc mentén végig, ahol mindig fúj a szél, ott borostyánok és fenyők dacolnak a zord idővel. A gerinc keskeny csíkja és a két csúcs kopár. Itt fekete sziklák állnak ki a földből. Ezért a hegy sötét borostyánjairól és fenyőiről valamint fekete szikláiról a „Fekete-hegy” nevet kapta.

A környéken élők azt mesélik, hogy itt valamikor réges-régen az ördög lakott, és amikor a hegy mélyébe ereszkedett, sűrű fekete füst tört elő a hegy gyomrából. Ezért lettek a sziklák ilyen feketék, és a túlevelű fák ilyen sötétek. Ha a hegycsúcsok felett sötét felhők lógnak, akkor még ma is azt mondják, hogy füstöl a Fekete-hegy.

A nagymamák és nagypapák erről az ördögről különös történetet mesélnek.

Ez az ördög gyakran meglátogatta a Nagyharsányban élő boszorkányt, akinek háza a Fekete-hegy szomszédságában álló meredek, sziklás, kúpszerű hegy közvetlen közelében volt. Ennek az öreg boszorkánynak volt egy gyönyörű mostohalánya. Haja fekete volt, mint a korom, de puha, mint a selyem. Fekete szeme olyan barátságosan csillogott, mint az Esthajnalcsillag az égen. A 15 éves leány olyan gyönyörű volt, mint a frissen nyílt rózsa. Vonzó szépsége messze környéken ismertté vált.

Ez a szokatlan szépség az ördögnek is feltűnt, és folyton arra kérte a boszorkányt, hogy adja hozzá feleségül a leányt. Végül a boszorkány egy feltétellel beleegyezett:

- Ha el akarod nyerni mostohalányom kezét, akkor a Nagyharsányi-hegyet sötétedéstől az első kakasszóig fel kell szántanod. Ha addig nem végzel a szántással, akkor örök időkre le kell mondanod róla.

Az ördög boldogan beleegyezett a feltételbe, és a boszorkány tenyerébe csapott.

Amikor este lett, és az első csillag feltűnt az égen, az ördög 13 kandúrt fogott be az eke elé, és megkezdte a munkát. Vidáman lépkedett az eke után, és így biztatta a kandúrjait:

- Tyű. kandúrjaim! Tyű! Sicc!

Telt múlt az idő. Az ördög szépen haladt a munkával. Derűsen lépkedett a barázdában a kandúrfogat nyomában. A bocskora azonban mindig tele lett kavicssal. Ezért, amikor felért, minden barázda végén kiürítette a bocskorát, és csak azután indult vissza. Így a hegy egyre magasabbra nőtt, és hegyes csúcsa lett.

A boszorkány nyugodtan feküdt le aludni, mert azt gondolta: „Az ördög a feladatát úgysem tudja teljesíteni. Ez lehetetlen!” Mégis nyugtalanul aludt, és éjfél tájban hirtelen felriadt. „Mégis ki kellene néznem, hogy az ördög hogy halad a munkával.” -gondolta.

A hold szépen világított. Kiment. Felnézett a hegyre, és megrémült attól, amit látott. A hegy már félig fel volt szántva. „Reggelig elvégzi!” - állapította meg ijedten. Ígéretét megbánva keservesen sírni kezdett:

- Miért ígértem oda az ördögnek mostohalányomat?

Bement a szobába, és alvó lányát gyengéden simogatni kezdte. Nagyon sajnálta:

- Most oda kell, hogy adjalak az ördögnek! Ezt nem élem túl!

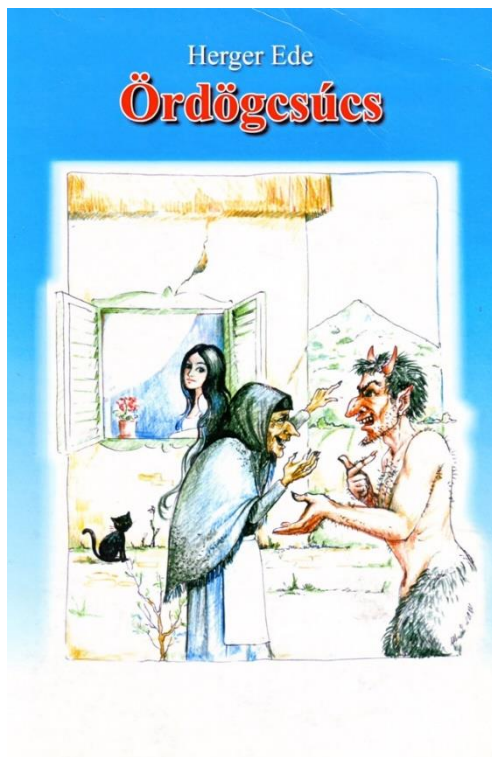
A reggel még messze volt, de ahogy a szeméből a könnyeit törölgette, egy ötlete támadt.

Odaszaladt a tyúkólhoz, leguggolt és kukorékolni kezdett. Oly élethűen utánozta a reggel hírnökét, hogy kakasa felébredt, és vele együtt kukorékolni kezdett. A szomszédokból a kakasok válaszoltak rá. Aztán egy a következő házból. Végül a falu minden kakasa a rázendített már, egyik a másik után. A lány így megmenekült.

Az ördög hallotta a kakasok kukorékolását. Nem vette észre a csalást, és azt gondolta, hogy a kakasok az érkező hajnalt köszöntik. Pokoli dühbe gurult. Megragadta az ekét, és úgy elhajította, hogy Beremendig repült. Az ekéről lehulló kövekből és rögökből keletkezett az ottani hegy.

Az ördög a beköszöntő reggelt nem akarta sikertelen vállalkozásának színhelyén bevárni, és Siklós felé menekült. Göntérnél elveszítette jobb bocskorát. Ezen domborodik most az országútról is látható kerek hegy. Bal bocskorát Siklóson vesztette el. Ebből keletkezett a várhegy. Ezután Harkány felé vette az irányt. Itt mezőre induló parasztokat látott közeledni. Szégyenében a föld alá süllyedt. Nyomában forró kénes víz fakadt a felszínén.

E mese alapján nevezik az itt élők a Nagyharsányi-hegy csúcsát (a Szársomlyót) Ördögcsúcsnak, és a barázdás hegyoldalt Ördögszántásnak.



*Forrás:
Herger Ede – Ördögcsúcs
Népmesék gyermekeknek*

*Válogatás Palkonya községben német nyelven
gyűjtött népmesékből*

*A népmeséket gyűjtötte, feljegyezte, feldolgozta
és fordította: Herger Ede*

Kiadó: Veranda Bt., 2000)